Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΠΑΙΤΗ Η ΗΜΕΡΑ

Ἀπὸ δέκα μέρες τώρα, κάτι ἀσυνήθιστο συνέβαινε εἰς τὸν οἶκον μου ἐκ προοιμίου.

Συγκεκριμένως, πρῶτον ἡ Λιλὴ μου δὲν μὲ ὑποδεχόταν μὲ τὸ συνηθισμένο της χαμόγελο καὶ τρόπο. Δεύτερον, δὲν μὲ ξαλάφρωνε ἀπὸ τὰ ψώνια ποὺ τῆς κουβάλαγα γιὰ νὰ κατορθώσω νὰ χωρέσω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα καὶ τρίτον, ἀντὶ γιὰ τὰ παραπάνω, ὅταν μυριζότανε τὴν ἀφιξί μου, ἔμπηγε μιὰ ἀγριοφωνάρα:

—Σπρώωωωξε.

Καὶ ἐγώ, ὁ κύριος, ὁ... ἀφέντης τοῦ σπιτιοῦ, ἔδινα μιὰ μὲ τὸ πόδι, ὡς βασταγός, τράνταζα τὰ τζαμιλίκια τῆς ἐξώπορτας, ταρακούναγα τὰ ψώνια κυνήγαγα συχνάκις τὰ πορτοκάλια καὶ τὰ λοιπὰ σφαιροειδῆ προϊόντα μέχρι τὴ γωνιὰ καὶ τέλος, φίσκα ἀγριάδα, εἰσερχόμουνα πλήρης δεδικαιολογημένης ὀργῆς.

—Χριστιανέ μου, σιγὰ καὶ μοῦκοψες τὴ χολή. Ἔτσι μπαίνουνε στὰ σπίτια; Μπάαακα!! ἔλεγε κι' ἀπὸ πάνω ἡ Λιλή μου, καὶ ριχνότανε πάλι σὲ μιὰ κόλλα χαρτὶ γεμάτη λογαριασμοὺς, ποὺ εἶχε ἀνοιγμένη στὸ τραπέζι.

Βέβαια, ψιλλιαζόμουνα τί συνέβαινε, ἀλλὰ Χριστοὺγεννα περιμένα-με ποὺ σημαίνει ἀγάπη καὶ εἰρήνη, γιαυτὸ δὲν ἔλεγα ὅ,τι σκεφτόμουνα, περιμένοντας νὰ δῶ πῶς ἠέθελοντῆς λογιστῆς μου, θὰ κανόνιζε τὰ οἰκονομικά μας γιὰ τὶς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸν δικό μου τὸν κατάλογο τὸν εἶχα ἤδη ἑτοιμάσει καὶ σκοπὸ εἶχα νὰ μὴν τὸν ὑπερβῶ οὔτε ἕνα δεκαράκι ὁ κόσμος νὰ χάλαγε. Μὲ τρόπο μάλιστα τῆς ἔδωσα νὰ τὸ καταλάβῃ:

—Βρέ Λιλή, βρέ παιδί μου τὶ σκοτώνεσαι; Μὲ τὸ σύν καὶ τὸ πλὴν τὸ δικὸ σου δὲν ἔγαινει τίποτε, κατάλαβες;

Αὐτὴ ὅμως ἀπάνταγε μόνο «Μμμμ», ποὺ στὴ γλῶσσα τῶν λογικῶν ζώων ἐξηγεῖται ποικιλοτρόπως καὶ συνέχιζε τὴ σοβαρὴ ἀπασχόλησή της. Ἀλλὰ τί μ' ἔνοιαζε ἐμένα; σκεφτόμουνα. Ἐλόγου της θὰ πέσῃ ἔξω καὶ γράπωνα κάθε φορὰ τὸ πορτοφόλι μου.

Ἔτσι εἴχαν τὰ πράγματα μέχρι τὴν προπαραμονὴ τῶνΧριστουγέννων.

Τὴν ἴδια μέρα ὅμως ποὺ λέτε, γυρίζοντας σπίτι, δὲν χρειάστηκε νὰ κτυπήσω τὴν πόρτα. Ἡ Λιλὴ μου μὲ περίμενε κεφάτη καὶ χαμογελαστή.

—Καλῶς τον Ἀργυράκη μου ἦταν ἡ πρώτη της κουβέντα, γαρνιρισμένη μὲ «σουά λὰ κρὲμ»καὶ συνέχεια ἕνα «μουουούτα» τραβηχτῶ, ποὺ μοῦ γέμισε τὸ μάγουλο σάλια.

Εἶπα ἕνα «χαίρετε» ἔλοσηρὸ ἀπ' ἔξω μου κι' ἀπὸ μέσα μου. (τὴν πονῆρα!!) καὶ μπῆκα. Ἀμέσως ἡΛιλὴ μου πῆρε πρόθυμα τὰ ψώνια, τὰ ἄφισε στὴν κουζίνα καὶ κατασκοτώθηκε νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ φορέσω τὴ ρόμπα μου καὶ τὶς παντοῦφλες. Ὑστερα μὲ πῆγε στὴν τραπεζαρία, ποὺ τὸ φαΐ ἦταν κι' ὅλας σερβιρισμένο.

Σὰν ἀντρόγυνο τρώγοντας εἰπαμε ὅ,τι εἴπαμε εἰρηνικά, ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ Λιλὴ μου πέταξε μιὰ περίεργη κουβέντα:

—Τί σοῦ εἶναι αὐτὰ τὰ κλαριὰ φίλε μου!! Ἐἶ Ἀργύρη;

—Ποιὰ κλαριὰ Λιλή;

—Τὰ δένδρα καημένε. Δὲν ἔχεις ἀκούσῃ, ὅτι ὁ κλάδος ἐλαίας συμβολίζει τὴν εἰρήνη ὅτι μὲ κλάδον δάφνης στεφανώνουν τοὺς νικητάς, ὅτι τὸ περιστέρι κλάδον ἐλαίας ἔφερε στὸ ράμφος του ὅταν γύρισε στὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε καὶ λοιπὰ καὶ λοιπά.

—Τὰ ἔχω ἀκούσει Λιλή. Πῶς σοῦρθε ὅμως στὸ νοῦ; Δόξα σοι ὁ Θεός πόλεμο δὲν ἔχουμε γιὰ νὰ μᾶς χρειάζεται ὁ κλάδος ἐλαίας. Κατακλεισμὸς δὲν ἔγινε ἐπίσης καὶ τέλος ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ τὰ λεβέντικα δὲν εἴμαστε γιὰ νὰ μᾶς χρειάζο.ται δάφνες.

—Δὲν λέω Ἀργυράκη μου, ἀλλὰ νά, κάποιο κλαρὶ μᾶς ταιριάζει καὶ μᾶς.

—Σῶπα;

—Ἅμα σοῦ λέω.

—Μὲ φύλλα Λιλή, ἢ χωρὶς φύλλα;

—Καὶ τὰ δυὸ Ἀργύρη. Τὸ χωρὶς γιὰ τὴν ξερκεφάλα σου, ποὺ ἀργεῖ νὰ πάρῃ ἐμπρὸς καὶ τὸ μὲ φύλλα γιὰ τὸ σπιτάκι μας. Χριστούγεννα ἀντρα ἔρχονται, ὕπνα χριστιανέ μου καὶ θγάζοντας τὸν κατάλογο συνέχισε:

—Γι' αὐτὸ σκοτωνόμουνα τόσες ἡμέρες προκομένε μου γιὰ νὰ σὲ κάνω νὰ νοιώσῃς τὴν αὐριανὴ μεγάλη γιορτή. Ἀλλὰ θλέπεις, ρουτινα κατήντησε ἡ ζωή μας φαΐ, ὕπνο, ὕπνο φαΐ καὶδόσ'του περνανε τάχρόνια καὶ ὀόστου ἀπὸ παιδιὰ γίναμε γέροι, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε. Ἄμ γι' αὐτὸ γίνανε οἱ γιορτὲς γιὰ νὰ ξεφεύγουμε κάπου— κάπου ἀπὸ τὸ καθημερινὸ Ἀργυράκηηηηη

Καὶ πῆρε ἡ γλῶσσα της κατήφορο καὶ εἶπε, εἶπε τόσα ποὺ οὔτε στενογράφος τοῦ ΟΗΕ δὲν τὴν προλάβαινε.

Ὅταν κάποτε τελείωσε, κατάφερε, ὅπως καταλαβαίνετε, νὰ ἔχῃ δίκιο.

Καὶ ἀφοῦ κατάφερε νὰ ἔχῃ δίκιο, βουτάει ποὺ λέτε τὸ μπράτσο μου ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πορτοφολιοῦ καὶ ἐδῶ σ' ἔχω ἐκεῖ σ' ἔχω, ὡραῖο τὸ ἕνα, ὡραῖο τὸ ἄλλο γυρίσαμε φορτωμένοι μὲ ἕνα δεντράκι κι ἕνα σωρὸ στολίδια καὶ μπιμπελό.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, παραμονὴ Χριστουγέννων, ἡ Λιλὴ μου μ' ἐδιωξε νωρὶς —νωρὶς ἀπὸ τὸ σπίτι.

—Ἀντε Ἀργυράκη νὰ ψωνήσῃς μοῦ εἶπε. Ἐγὼ ἔχω δουλειὰ σοβαρή. Πρέπει νὰ στολίσω τὸ δένδρο.

Τὸ ὄφος της δὲν ἔπερνε ἀρνησι. Ἔτσι ὁ Ἀργυράκης ἐγώ, σὰν ἰσχυρὸ φύλλο ποὺ εἶναι καὶ σηκώνη τὰ θάρη πῆρε παραμάσχαλα τὸ δύχτι καὶ ξεπόρτησε.

Τὸ θράδυ ποὺ γύρισα θαρυφορτωμένος, τὸ πρόσωπο τῆς Λιλῆς μου γιὰ πρώτη φορὰ ἔλαμπε τόσο πολύ.

—Τί συμθαίνει Λιλή, εἶπα ὅλος ἀπορία.

—Ἔλα λεβέντη μου, ἔλα κουβαλητή μου, ἀπήντησε δάκρυσμένη. Ἔλα νὰ θαυμάσῃς τὴ γυναικοῦλα σου, καὶ μὲ ὡθήγησε στὸ σαλόνι.

Ἔνοιωσα πράγματι, κάτι ἀνέξηγη τὸ μέσα μου, ἀντικρίζοντας ἐκεῖνο τὸ καταστόλιστο χριστουγεννιάτικο δεντράκι καὶ ἄθελά μου πλησίασα περισσότερο.

Αἰσθάνθηκα γύρω μου μιὰ καινούργια ζεστὴ γιορταστικὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ μοῦ τὴν εἶχαν δημιουργήσῃ ἐκεῖνα τὰ μπαλονάκια οἱ χαντροῦλες, τὰ λαμπάκια καὶ ξανάγινα παιδὶ πλάϊ στὸ πιτσιρίκο μου καὶ στὴ Λιλή μου.

Ἀτένιζα μὲ εὐφροσύνη καὶ κατάνυξη τὰ κεράκια ποὺ τρεμόσθυναν στὸ οἰκιακό μας ἐκεῖνο ψεύτικο ἔλατο κι' ἔνοισα πιὸ κοντὰ τοὺς συνανθρώπους μου, ξέροντας, ὅτι τὴν ἴδια μέρα καὶ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο χαίρονται ὅλοι τούτη τὴ γιορτή.

Πλημμύρισε τὸ εἶναι μου χαρὰ καὶ θερμαινόμουνα μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι «ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη» δὲν θὰ εἶναι πιὰ τοτε προσδοκία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ θάρθῃ κάποτε ἡ μέρα, ποὺ θὰ ἀποτελέσῃ τὴ σταθερὴ πραγματικότητα

Τρίχες δηλαδὴ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε.

Κ. Βρ—ς

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ καναβάτσες παλαιαὶ μὲ τὴν ὀκᾶ, κατάλληλοι διὰ περιτύλιξιν δενδρυλλίων κλπ. Πληροφορίαι Καραΐσκάκη 126. τηλ. 33—13 Κατάστημα Α. Κοσκέρη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον γωνιαῖον 1200 πήχεων μὲ 40 κυπαρίσσια καὶ 5 ἐλαιόδενδρα, 140 μέτρα ἄγωθεν τῆς ὁδοῦ Κορίνθου. Στάσις Δημοπούλου (Τζίνη), εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας λόγω ἀναχωρήσεως μὲ δρχ. μόνον 60 κατὰ πῆχυν καὶ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Β. Βασιλείου Κορίνθου 42.

Μικρὰ νέα

Φαίνεται πὼς τὸ κλίμα ἔχει ἀλλάξει εἰς τὴν περιφέρειά μας αἰσθητῶς.

—Διότι, ἐνῶ ἄλλα χρόνια ὅταν ἄρχιζε νὰ θρέχῃ ἔχναγε νὰ σταματήσῃ.

—Ἐλευταίως τὴν μιὰ ἡμέρα χαλάει ὁ Θεὸς τὸν κόσμο καὶ τὴν ἄλλη εἶναι χαρὰ Θεοῦ.

—Ἂς ἐλπίσουμε δὲ ὅτι ὁ καιρὸς θὰ παραμείνῃ καλὸς μέχρι τέλους τῶν ἑορτῶν ὥστε νὰ μὴ πάνε χαμένοι οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποθάλλονται οἱ μικροπωλῆται ἁγιοθασιλιάτικων παιγνιδιῶν τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος.

—Αὐτὲς τὶς ἡμέρες οἱ μὲν ἄνδρες ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι ἀδυμονοῦν νὰ θάλουν στὸ χέρι τὸ δῶρον.

—Οἱ δὲ γυναῖκες τους νὰ θάλουν τοὺς ἄνδρες τους καὶ τὸ δῶρο τους στὸ χέρι γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἐκ τοῦ ἐθίμου ἀπαιτήσεις οἱ ὁποῖες πολλαπλασιάζονται ἀναλόγως.

—Πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν παίζουν, τὰ ποικιλοτρόπως καὶ θαυμασίως στολισμένα καταστήματα τῆς πόλεως.

—Τὰ ὁποῖα δεόντος ἐξωπλισμένα ἀναμένουν πρὸ παντὸς τοὺς λιλιπουτίους αὐτὲς τὶς ἡμέρες πελάτας των.

—Ζωηροτάτη κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὰς θυρίδας πωλήσεως γραμματοσήμων τοῦ ταχυδρομείου.

Ἡ ἁρμοδία Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία ἐφρόντισε ἤδη ὅπως ἄλλως τε κάθε χρόνο, νὰ ἀντεπεξέλθῃ πλήρως εἰς τὸν φόρτον, λόγω τῶν ἑορτῶν, τῆς ὑπερδιπλασιασμένης ἐργασίας ταξινομήσεως καὶ πωλήσεως γραμματοσήμων.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ Ο "ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ,,

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἱδρύματος δοθεισῶν ἀντιπροσφορῶν ἐπὶ ἐνίων ἐκ τῶν εἰδῶν κατὰ τὸν διενεργηθέντα διαγωνισμὸν τῆς 14—12—59 καὶ κριθεισῶν ἀσυμφόρων τῶν προσενεχθεισῶν τιμῶν ἐπὶ ἑτέρων, ἐπαναλαμβάνονται αἱ δημοπρασίαι φανεραὶ καὶ δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἱδρύματος, ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς καὶ ὥραν 11—12 π. μ. κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας.

1) Τὴν 14—1—1960 ἡμέραν Πέμπτην φανεραὶ διὰ τὰ εἴδη παντοπωλείου εἴδη ὁπωρολαχανοπωλείου, γάλακτος, κρέατος καὶ κυμᾶ κατεψυγμένου, ἀναγκαιούντων μέχρι 31—12—1960.

2) Τὴν 15—1—1960 ἡμέραν Παρασκευὴν φανεραὶ διὰ τὰ εἴδη ἰχθύων νωπῶν καὶ κατεψυγμένων, ἄρτου καὶ ἀρτοποιήσεως ἀλεύρων CARE πάγου εἰδῶν καύσεως (καυσόξυλων γαιάνθρακος, ἀκαθάρτου πετρελαίου) καὶ ἐργολάβου κηδειῶν ἀναγκαιούντων μέχρι 31—12—1960.

3) Τὴν 16—1—1959 ἡμέραν Σάββατον δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἀναγκαιούσης κατὰ τὴν χρῆσιν 1960 α) γραφικῆς ὕλης καὶ ἐντύπων καὶ β) ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων.

4) Τὴν 18—1—1960 ἡμέραν Δευτέραν, δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν, α) διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων μέχρι 30—6—1960 φαρμάκων, ἐπιδεσμικῶν χειρουργικοῦ καὶ ἐπιδεσμικοῦ ὑλικοῦ, φίλμς καὶ ὑγρῶν ἐμφανίσεως καὶ στερεώσεως καὶ β) διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν προμηθείας τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαιούντων φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν ἐν γένει εἰδῶν, μέχρι 30—6—1960. Ὅροι διακηρύξεων καταστάσεις εἰδῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορίας καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς την Διεύθυνσιν τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Πάτραις τῇ 23η Δεκεμβρίου 1959

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ χρηματοκιβώτιον ἐπίσης 6 πόρτες μονόφυλλες 0,90Χ2,80 Πληροφορίαι Ξενοδοχεῖον Δελφοί τηλ. 30—50.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειος οἰκία ἐκ 3 δωματίων λουτροκαμπινὲ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα 03 κ.λ.π. χρειωδῶν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς πλατείας Ἀγ. Διονυσίου. Πληροφορίαι Φαβιέρου 5.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ: Χρυσὲς, φωτεινὲς, φωσφόρου, χρωματιστὲς. Διακοσμήσεις σύγχρονες οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

Μακέττες, Σημαῖες Συλλόγων Σκηνογραφίες, Τοπεῖα.

«ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ»
Μαιζῶνος 63 α

Ἐπικαιρότητες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΝΘΕΩΝ... ΕΞ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Πρὶν λίγες ἡμέρες μία ἐπίσημη στατιστικὴ μᾶς ἐπληροφόρησε ὅτι οἱ ἐξαγωγὲς ὡρισμένων προϊόντων δὲν πάνε καθόλου καλά. Ἀντὶ χρόνο μὲ τὸ χρόνο νὰ αὐξάνωνται, μειώνονται δυστυχῶς. Ἐφέτος παρουσιάζουν σοβαρὰ πτῶσι ἐν συγκρισει μὲ τὶς περυσινές. Συγκεκριμένως ὀτὸ διαρρεῦσαν ἐννεάμηνο Ἰανουαρίου —Σεπτεμβρίου 1959 ἐσημείωσαν πραγματικὴ μείωση σὲ ποσοστὸ ἀνώτερο τοῦ 15%, ἔναντι τῶν ἐξαγωγῶν τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ περασμένου χρόνου. Ἡ μείωσις αὐτὴ παρουσιάστηκε κυρίως στὰ γεωργικά μας προϊόντα. Στὸ καπνό, στὴ σταφίδα, στὸ λάδι, στὴν ἐλιά, στὸ κρασί στοὺς ψυποὺς καρποὺς, στὰ οἰνοπνευματώδη κι' σ' ἄλλα εἴδη ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῶν ἐξαγωγῶν.

Καὶ ἐνῶ οἱ εἰσαγωγὲς μας στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ἀναφέραμε ἀνῆλθον σὲ δέκα δισεκατομμύρια καὶ τρακόσια ἑκατομμύρια, οἱ ἐξαγωγὲς μας ἔφθασαν μόνον...σὲ τρία δισεκατομμύρια τετρακόσια ἑκατομμύρια. Ὑπάρχει δηλαδὴ μέγα χάσμα ἀνάμεσα στὸ εἰσαγωγικὸ καὶ ἐξαγωγικὸ μας ἐμπόριο, ποὺ ἀν δὲν ληφθοῦν δραστικὰ μέτρα, οἱ ἐπιπτώσεις στὴν οἰκονομικὴ μας κατάσταση θὰ εἶναι δυσάρεστες. Καὶ τὸ σημειοῦμεν αὐτὸ ὄχι γιατὶ τὸ κυβερνητικὸ ἐνδιαφέρον παρουσιάζεται μειωμένο. Ἀντιθέτως ἡ πολιτικὴ τῆς παρούσης κυβερνήσεως στὸν ἐξαγωγικὸν τομέα εἶναι ἀξιέπαινος καὶ ἀποβλέπει πάντα στὴν αὔξηση τῶν ἐξαγωγῶν.

Παράλληλα ὅμως θὰ πρέπει νὰ μειώσουμε τὶς εἰσαγωγὲς ποὺ ἐφθασαν σὲ δυσανάλογο πρὸς τὶς ἐξαγωγὲς μας ὕψος. Ἐξάγομεν τὸ ἕν τρίτον ἀπ' ὅτι εἰσάγουμε. Καὶ ἡ μείωση αὐτὴ τῶν εἰσαγωγῶν μας δὲν νομίζουμε πὼς θὰ ἐπηρρεασῃ ἀισθητὰ τὸ φαντασμαγορικὸ πλοῦτο τῆς ἀθηναϊκῆς βιτρίνας!... Θὰ ἐξοκονομηθῇ πολύτιμο συνάλλαγμα ποὺ δαπανᾶται γιὰ τὴν ἀγοράν.... εἰδῶν πολυτελείας! Οὔτε θὰ ἐρθουμε σὲ ἔλλειψη ἂν δὲν φέρουμε ἄνθη ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία σοκολάτες ἀπὸ τὴν Ἐλβετία κρασιὰ ἀπὸ τὴ Γαλλία, παπούτσια ἀπὸ τὴν Ἰταλία καλλυντικά, τσίχλες καὶ εἰδικές.. τροφὲς γιὰ τὰ σκυλιά μας, κι' ἄλλα πολλὰ ὄχι ἀπαραίτητα ἀπὸ διάφορες ἄλλες χῶρες.

Ἀλλὰ ἀρκετὰ ἡ στήλη αὐτὴ καταπιάστηκε μὲ πράγματα ποὺ ξεπερνᾶνε τὰ ὅριά της καὶ θρίσκονται στὴν ἁρμοδιότητα τῶν οἰκονομολόγων μας. Ἂς συλλάθουν λοιπὸν καὶ ἄς προτείνουν αὐτοὶ μέτρα ρεαλιστικὰ καὶ θαρραλέα ἱκανὰ νὰ διαλύσουν τὰ νέφη ποὺ ἐνεφανίσθησαν στὸν οἰκονομικὸν ὁρίζοντα τῆς χώρας μας.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΙΤΗΣ

Βιβλιοκριτική

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ «Ζυγὸς»— «Εὐοιωνικὸς Λόγος» «Περιηγητικὴ»).

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μὲ πλούσια, ὅπως πάντοτε, περιεχόμενα κυκλοφόρησε τὸ καινούργιο τεῦχος (Νοεμβρίου 1959) τοῦ γνωστοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ καλῶν τεχνῶν «Ζυγός» ποὺ διευθύνει ὁ κ. Φρ. Φραντζισκάκης. Μὲ τὸ τεῦχος αὐτό, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο στὸ ζωγράφο Ὀρέστη Κανέλλη, τὸ περιοδικὸ συμπληρώνει πέντε χρόνια γόνιμης καὶ πολύτιμης συμβολῆς στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων δημοσιεύονται συνεργασίες τοῦ καθηγητῆ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰστιτούτου κ. Γ. Μαυρέλου, τοῦ ποιητῆ κ. Α. Ἐμπειρίκου τοῦ αἰσθητικοῦ κ. Ε. Π. Παπανούτσου, τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Τέχνης κ. Ρήγα Μπέρτου τῆς γλυπτρίας κ. Φρόσως Εὐθυμιάδη — Μενεξάκη τῆς κ. Ντιάνας Ἀντωνακάτου, τοῦ κ. Ἠλία Πετροπούλου, οἱ ἀπαντήσεις τῶν καλλιτεχνῶν Α. Τάσσου, Γ. Ζογγολόπουλου καὶ Κούλας Μπεκιάρη στὴν ἔρευνα τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὶς σχέσεις Τέχνης καὶ Ζωῆς κλπ.

⁂

Πολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα περιέχει τὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Εὐοιωνικὸς Λόγος» (Μηνιαία ἐπιθεώρηση κριτικῆς, μελέτης καὶ τέχνης —"Ὀργανο Εὐοέων λογοτεχνῶν) ποὺ ἐκδίδεται στὴ Χαλκίδα μὲ διευθυντὴ τὸν κ. Ἐ. Σ. Δασκολόπουλο καὶ ἀρχισυντάκτη τὸν κ. Σπῦρο Κοκκίνη. Συνεργάζονται μὲ ποιήματα, πεζὰ καὶ μελέτες οἱ Μάρκος Αὐγέρης, Γιάννης Σκαρίμπας, Γ. Ι. Φουσάρας Σαράντος Παυλέας, Καλλιόπη Σκαρίμπα, Σπῦρος Κοκκίνης, Θ. Δασκαλόπουλος, Παντελῆς Τρωγάδης, Ἄγγελος Παρθένης, Κώστας Γαρίδης κ. ἄ. Ἐπίσης σχόλια βιβλιοκριτικὴ εἰδήσεις κ.λ.π.

⁂

Μὲ καλαίσθητη ἐμφανιση καὶ πολλὲς οἰκονομημένες σελίδες κυκλεφόρησε τὸ καινούργιο τεῦχος (Δεκεμβρίου 1959) τῆς «Περιηγητικῆς», μηνιαίου περιοδικοῦ τουρισμοῦ, τέχνης καὶ διαφωτίσεως—ὀργάνου τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Ἑταιρείας. Δημοσιεύονται ἐνδιαφέρουσες φιλολογικές, ἀρχαιολογικές, τουριστικὲς κλπ. συνεργασίες, σχόλια καὶ εἰδήσεις.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΗ ΠΕΡΚΙΝΣ 85 ἵππων εἰς ἀρίστην κατάστασιν πωλεῖται. Πληροφορίαι κ. Σπ. Φιλιππάκην, ὁδὸς Καρόλου καὶ Ρήγα Φερραίου.

Μὲ ἀγαλλίασι καὶ προσκοπικὴ ἀγάπη ἐωρτασαν οἱ Πρόσκοποι τὴν μεγάλη ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου. Σ' ὅλες τὶς λέσχες εἶχαν στηθῆ ὡραιότατα χριστουγεννιάτικα δένδρα τὰ ὁποῖα οἱ πρόσκοποι εἶχαν στολίσει μὲ ποικιλία κοσμημάτων.

Ὁμάδες προσκόπων τῆς τοπικῆς Ἐφορείας Πατρῶν διῆλθον καὶ εἶπαν τὰ κάλαντα σὲ διάφορα ἱδρύματα. Μὲ τὶς εἰσπράξεις οἱ πρόσκοποι ἔκαναν τὶς «καλὲς πράξεις τους». Ἐβοήθησαν τοὺς πάσχοντας, ἔδωσαν δῶρα σὲ φτωχὰ παιδάκια, ἐνίσχυσαν τοὺς ἀδυνάτους.

Ἡ 4η Ὁμὰς Προσκόπων τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων μετέβη εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ ἔψαλε τὰ κάλαντα γιὰ τοὺς γέροντας, οἱ ὁποῖοι κατασυγκινήθησαν ἀπὸ τὴν τρυφερὰν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῶν προσκόπων

—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους ὁ περιφερειακὸς ἔφορος Ἀχαΐας κ. Γεώργ. Παπασπυρόπουλος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς προσκόπους Ἀχαΐας τὸν ἑξῆς χαιρετισμόν:

«Ἀπευθύνω πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν ἐγκάρδιον προσκοπικὸν χαιρετισμὸν εὐχόμενος ὅπως διέλθητε τὰς Ἁγίας ταύτας ἡμέρας μετὰ τῶν οἰκογενειῶν σας ἐν πλήρει ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ἐπίσης εὐχομαι ὅπως τὸ νέον ἔτος ἀποθῇ ἔτος εἰρήνης δι' ὅλον τὸν κόσμον, δι' ἡμᾶς δὲ τοὺς προσκόπους ἂς γίνῃ ἀφετηρία νέας ἐξορμήσεως πρὸς ἐδραίωσιν μιᾶς καλῆς προσκοπικῆς κινήσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ περιφερείᾳ»

—Τριάντα βαθμοφόροι τῆς περιφερειακῆς ἐφορίας μετέβησαν τὸ Σάββατον καὶ ἐπέστρεψαν ἀργὰ χθὲς τὸ θράδυ εἰς τὴν Τρίπολιν, ὅπου ἐλαβεν μέρος εἰς τὴν Παμπελοποννησιακὴν συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων. Ἀντηλλάγησαν ὠφέλιμοι ἀπόψεις πρὸς τὴν ἐξόρμησιν τοῦ 1960 καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δράσιν τοῦ Σώματος. Τῆς ὁμάδος Πατρῶν ἡγοῦντο οἱ κ. κ. Γ. Παπασπυρόπουλος καὶ Γ. Δασκαλόπουλος.

—Ὁ ἔφορος ἐκπαιδεύσεως Πελοποννήσου κ. Γ. Δασκαλόπουλος μετέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Ἀμαλιάδα καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν ἐκεῖ βαθμοφόρων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐνωματαρχῶν οἱ ὁποῖοι θὰ λάθουν μέρος εἰς τὸ Τζαμπορεττο Πελοποννήσου τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιηθῇ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον.

—Ὁ κ. Γεώργιος Παπασπυρόπουλος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς περιφερειακοῦ ἐφόρου Ἀχαΐας μετέβη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς τὸ Αἴγιον καὶ συειργάσθη μετὰ τῶν ἐκεῖ στελεχῶν καὶ βαθμοφόρων διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἐφορείαν Αἰγίου καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν κοῦ προσκοπισμοῦ.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Κατόπιν προτάσεων τῶν κ.κ. τοπικῶν ἐφόρων ἐχορηγήθησαν προσωριναὶ ἐντολαὶ διοικήσεως εἰς τοὺς κάθ. ὡς ἑξῆς:

Σ. Ἀγγελόπουλον ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης Ὁμάδος Ναυτοπροσκόπων, Φ. Λάζαρην, ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων, Γ. Ρωμάνον, ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων, Β. Γιανιακούλιαν, ὑπαρχηγὸν τῆς 2ας ἀγέλης λυκοπούλων Ἀγλαΐαν Μαργώση ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης ἀγέλης λυκοπούλων Ἀκράτας Τ. Καπελλάκον, ἀρχηγὸν τῆς 1ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων Αἰγίου, Γ. Κουζουλτζιώτην ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων Αἰγίου, Χ. Γιαννακόπουλον ὑπαρχηγὸν τῆς 1ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων Αἰγίου.

Ὡσαύτως ὀνομάζονται βοηθοὶ ὁμάδος οἱ κάτωθι ἐνωματάρχαι.

Κ. Στρούζας, καὶ Χρ. Τζελετόπουλος, τῆς 2ας ὁμάδος προσκόπων Πατρῶν Ι. Μπαρούσης καὶ Νικ. Τσέκας τῆς 4ης ὁμάδος ναυτοπροσκόπων Πατρῶν.

Η ΧΡΙΣΤ. ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία δι' γράφου της συγχαίρει τὸν Μακάριον ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του, ὡς πρώτου πρόεδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, εὔχεται δὲ πρὸς τὸν Κύριον ὅπως τὸν διαφωτίζῃ καὶ τὸν ἐνδυναμώνῃ.

PRESTCOLD
Μοντέλλα 1960
71G 7κ.ποδ. 105G 10,5 κ.π.
Χειρός
Τὸ ψυγεῖον μὲ τὴν μεγάλην χ